

РЕШЕНИЕ

№ 965

гр. Варна, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 1 СЪСТАВ, в публично заседание на
шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Димова

при участието на секретаря Петя В. Георгиева
като разглежда докладваното от Ивелина Димова Административно
наказателно дело № 20223110202033 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от
ЗАНН.

Подадена е жалба от ИВ. П. Ш. от гр.Варна срещу Наказателно
постановление № 13-65795/29.07.2013г. на директора на Дирекция
„Обслужване“ в ТД на НАП-Варна, с което на лицето било наложено
административно наказание глоба в размер на 500 лева, на основание чл.53 от
ЗАНН и чл.179 от ЗДДС.

Жалбоподателят счита, че са изтекли съответните давностни срокове,
което изключва административно-наказателното преследване. Моли съда да
постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно
постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява
лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Представител на въззиваемата страна изразява становище за
неоснователност на жалбата. Моли наказателното постановление да бъде
потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на
юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от легитимирана страна– наказаното физическо
лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу акт,
подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на
претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**.
Разгледана по същество, същата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи о т **фактическа страна** следното: На 18.05.2012г. жалбоподателят бил регистриран по ЗДДС. През периода 01.-14.04.2013г. той не подал справка-декларация по ЗДДС за данъчен период 01.03.2013г. - 31.03.2013г., а подал такава на 17.04.2013г. Впоследствие от св.К. К. Д.- инспектор по приходите в ТД на НАП-Варна била извършена проверка в информационния масив на ТД на НАП за спазване на данъчното законодателство от страна на лицето, при която изложените обстоятелства били установени. Доколкото справка-декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС за данъчен период м. март 2013г. не била своевременно подадена, на 24.06.2013г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение на жалбоподателя за това, че не е подал справка-декларация за процесния данъчен период в законоустановения срок. Актът бил съставен в присъствието на лицето, бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива не били депозирани и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН. Въз основа на съставения акт на 29.07.2013г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на И.Ш. била наложена глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл. 125, ал.5 от ЗДДС.

Изложената фактическа обстановка, която по начало не се оспорва от страните, съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства- от разпита на свидетелката К. К. Д., както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства (сред които с най-голямо значение е разпечатка от информационния масив на НАП за подадени декларации). Показанията на разпитаната свидетелка следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични, като липсват основания за съмнение в тяхната достоверност. Твърденията ѝ кореспондират и на приложените писмени доказателства, които позволяват фактическата обстановка да бъде установена по несъмнен начин.



При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

При извършената цялостна **служебна проверка**, с оглед задължението си по чл.314, ал.1 НПК, съдът установи, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити (в редакцията, действала при постановяването им);

издадени са в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление и актът са издадени от компетентни органи, видно от приложеното копие на Заповед № ЗЦУ-28/06.01.2010 г. на Изпълнителния директор на НАП. Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво деяние му е вменено и да организира адекватно защитата си.

По приложението на **материалния закон** съдът установи следното:

Разпоредбата на чл.125, ал.1 от ЗДДС задължава регистрираните по този закон лица да подават справка- декларация за всеки данъчен период, въз основа на отчетните регистри по чл.124 от с.з., като ал.5 от същата норма определя срока за това- до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. През периода 01.03.-31.03.2013г. жалбоподателят е бил данъчно задължено лице по смисъла на чл.3 от ЗДДС, надлежно регистрирано по посочения закон (обстоятелство, което не се оспорва от негова страна) и следователно е бил длъжен да подаде справка-декларация по ЗДДС за този данъчен период в установения за това срок. Крайният срок за подаване на справки – декларации по ЗДДС за задължените лица е 14 – то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят. От приложената справка от информационната система на ТД на НАП – гр. Варна за депозирани справки – декларации по ЗДДС от страна на жалбоподателя се установява, че санкционираното лице не е изпълнило задължението си да подаде справка-декларация за посочения данъчен период до 14.04.2013г., а е подало такава след изтичането на законоустановения срок- на 17.04.2013г. По този начин Ш. действително е извършил нарушение по чл.125, ал.5 от ЗДДС, наличието на което правилно е констатирано в процесното наказателно постановление.

Съдът намира също, че наказващият орган правилно е издирил приложимия закон и относимата санкционна разпоредба, като е наложил наказание по реда на чл.179, пр.1 от ЗДДС, предвиждащ специално наказание за лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, **или не я подаде в предвидените срокове**, какъвто е и разглежданият случай.

Независимо от изложеното, съдът констатира, че е налице абсолютно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление поради изтекла погасителна давност по смисъла на чл.80, ал.1, т.5 от НК. Според Тълкувателно решение №1/15г., постановено по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК на ВКС и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд,

разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Доколкото за процесното нарушение е предвидено наказание «глоба», абсолютният давностен срок по чл.81, ал.3 от НК възлиза на четири години и половина, считано от момента на нарушението. В случая нарушението е извършено на 15.04.2013г., при което абсолютният давностен срок е изтекъл на 15.10.2017г. Изтичането на посоченият давностен срок е абсолютно основание за отмяна на постановеното наказателно постановление, което при това положение се явява изцяло незаконосъобразно. Следва да се отбележи също, че датата на извършване на нарушението е определена неправилно от наказващия орган. Приема се в НП, че процесното задължение е следвало да бъде изпълнено до 15.04.2013г. Срокът за подаване на справка-декларация обаче е до 14 – то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася и следователно в случая такава е следвало да бъде подадена най-късно до 14.04.2013г. (присъствен ден), като на 15.04.2013г. процесното нарушение вече е било осъществено. Неправилното определяне на датата на извършване на нарушението е съществен порок, който обуславя на самостоятелно основание отмяната на атакуваното наказателно постановление.

Предвид всичко изложено съдът приема, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а наказателното постановление- да бъде отменено изцяло.

Независимо от изхода на делото на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски поради липса на съответно искане, а и на данни такива да са били направени.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 13-65795/29.07.2013г. на директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Варна, с което на ИВ. П. Ш. от гр.Варна, ЕГН: *****, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.179 от ЗДДС е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева, като **незаконосъобразно**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____